

PÄRSKE

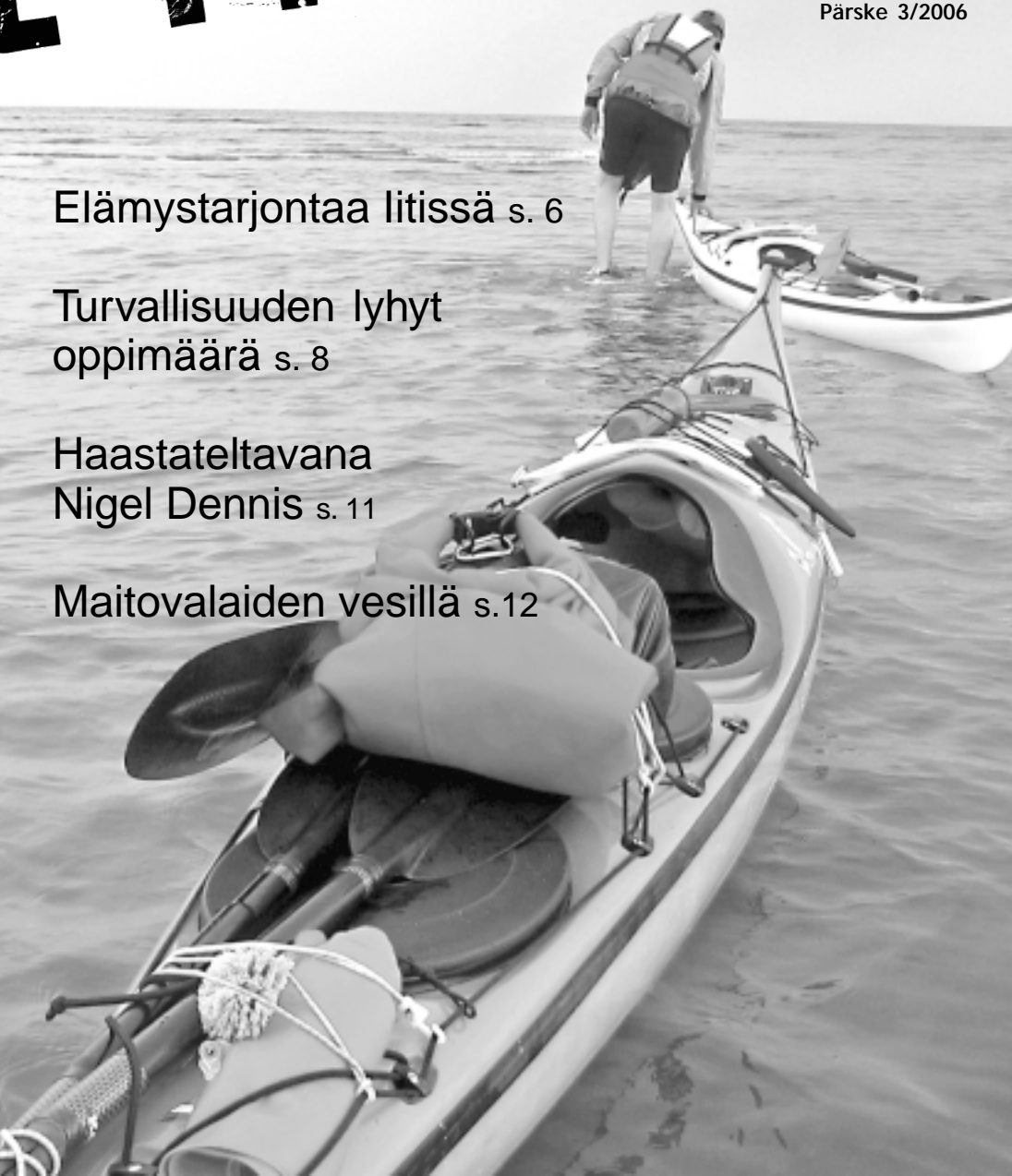
Pärske 3/2006

Elämystarjontaa litissä s. 6

Turvallisuuden lyhyt
oppimäärä s. 8

Haastateltavana
Nigel Dennis s. 11

Maitovalaiden vesillä s.12

Pärske 3/06 HELSINGIN MELOJIEN TIEDOTUSLEHTI ISSN 1239-1107

Päätoimittaja, toimitus ja taitto

Marja Niemi parske@helsinginmelojat.fi
puh. 040 770 1061

Sovi Pärskeen 1/07 jutuista ja kuvista etukäteen.

Kansi

Kajakkeja talutetaan Hailuodon ja Tauoniemen välillä. Kuva Erkki Nieminen.

Pärske 3/06

Pärskeen pää	s. 3
Toimet, talkoot ja syyskokous	s. 4
Esittelyssä Tuomas Runnakko	s. 5
littiläinen elämysklusteri	s. 6
Turvallisuus HeMessä	s. 8
Vienanmerellä, Solovetskin saarilla	s. 10
Uutta kalustoa	s. 12
Haastateltavana Nigel Dennis	s. 13
Halliharjoitusten ohjelma	s. 14
HeMen toimihenkilöt	s. 15
HeMen maksut v. 2006	s. 16

Kanoottivajat

Soutustadion SS (valkea betonirakennus)
Mustikkamaa MM (puutalo Mustikkamaan sillan länsipuolella)

HeMen hallitus v. 2006

Puheenjohtaja

Jukka Honkala puheenjohtaja@helsinginmelojat.fi
040 507 0880

Varapuheenjohtaja

Markku Soikkeli markku.soikkeli@suomi24.fi
040 581 6599, (09) 3967 2487 (t.)

Sihteeri

Eeva Hagel sihteeri@helsinginmelojat.fi
0400 774 520

Muut jäsenet

Marja Niemi parske@helsinginmelojat.fi
040 7701061 (k.) 040 779 7061 (t.)

Mirja Hämäläinen mirja.hamalainen@fimnet.fi
050 5252843

Paula Suurseppä paula.suurseppa@netsonic.fi
040 5639490

Aikuisten leikit

Kerroin koulu-ikää lähentelevälle sisarentyttäreille kesän melontareiteistä, yöpymisistä saarissa ja ruoanlaitosta retkillä. Hän kuunteli

osa omaa elämääni. Miksi ihminen missään iässä luopuisi retkieväistä ja vesileikeistä?

Jotta melontaleikit vastaisuudessa ovat mahdollisia, on välillä tehtävä aikuisten töitä. Esimerkiksi maksettava laskuja – seuran taloudenhoitajan toimi on muuten haussa, kiitos tähän astisesta Tuijalle. Tai hankittava kalustoa – tässä jatkaa Alli, kiitos upeasta urakoinnista Ristolle. On myös pidettävä paikat ja se kalusto kunnossa, erilaiset yhdistysasiat järjestyksessä. Seuran töihin kuulu-

Aamiaisella Iitin Talasrannassa.

vaivat myös retkien suunnittelu – kiittää pitää siis myös kesän retkien vetäjiä. Koulutuksella on tärkeä rooli HeMessä, se takaa leikkien turvallisuuden ja mahdollistaa taitojen kartuttamiseen, kiitos koulutusryhmälle ja kurssiohjaajille. Ja niin edelleen. Ja niin edelleen.

Koska HeMessä kaikki työt tehdään talkoilla, on tärkeää, että hommat eivät kasaannu tai kuormita liikaa tekijöitä. Niinpä talkoolaisista on kysyntää koko ajan. Ja erityisesti kesän uusien jäsenten on hyvä tietää: tehtäviin voi ryhtyä tuoreeltaan. Sillä mikä onkaan parempi tapa päästä seuraan sisään, tutustua lajiin ja lajitovereihin kuin tarttua toimeen? Puhun omasta kokemuksesta, ryhdyin Pärskeen tekoon heti liittymiskesän jälkeen tammikuussa, ja

kohteliaasti, esitti joitakin kysymyksiä ja varmisti lopuksi: "Oletteko sinä ja retkikaverisi aikuisia?" Vastasin vakavaan kysymykseen myöntävästi. Sitten puhuimme siitä, että liikunta- ja retkileikit sopivat loistavasti niin aikuisille kuin lapsillekin, yhdessä ja/tai erikseen. Mieleissäni palasin keskusteluun myöhemmin. Ensinnäkin ymmärsin, että viisas lapsi oli heti oivaltanut asian ytimen: liikunta ja retkeily ovat leikkiä. Mutta koska leikki ei ilmeisesti kovinkaan usein kuulu ns. aikuisten maailmaan, oli syytä tarkistaa kuuluivatko leikkijät tässä tapauksessa lapsiin vai aikuisiin – missä hyvänsä raja näiden olomuotojen välillä sitten kulkeekaan. Ja toiseksi: jälleen kerran olin tyytyväinen siitä, että leikki on olennainen

hauskaa on ollut. Hauskaa HeMessä on myös se, että toimien ja talkoohommien kehittämiseen on niiden tekijöillä aina ollut varsin vapaat kädet. Ja edeltävät toimihenkilöt tai ryhmän muut jäsenet kyllä ystävällisesti perehdyttävät kuvioihin. Tulevassa HeMen syyskokouksessa valitaan seuralle jälleen hallitus. Osallistuminen hallitustyöskentelyyn on myös yksi tapa talkoilla seuran hyväksi. Tervetuloa siis syyskokoukseen kaikki kiinnostuneet! HeMen strategiaa päivitetään tulevissa vuosikokouksissa. Käytännössä tämä tarkoittaa keskustelua siitä, mihin suuntaan seuraa kehitämme ja minkälaisessa seurassa haluamme tulevina vuosina harastaa. Strategiakeskustelussa luodaan ne linjaukset, joihin hallituksen ja ryhmien työ ja päätökset pohjautavat. Tervetuloa siihenkin toimeen! Loppukevennykseksi helmi peruskoulaisten valtakunnallisista kokeista, jonka lähetti Pärskeelle yksi lehden lukijoista. K: Selosta jokin menetelmä, jolla vesi saadaan juomakelpoiseksi. V: Suodattamalla tulee juomakelpoista vettä, koska silloin saadaan pois epäpuhtaudet kuten sora, hiekka, lampaanraadot ja melojat.

Marja Niemi

PS. Ja loppukevennyksen jälkeen mainostan: myös Pärskeessä on talkootyötä tarjolla sopivalle porukalle vuoden 2007 alusta. Ketkä ryhtyvät?

Talkoot ja toimet

Ajantasaiset tiedot vapaista talkoohanoksista
Maija Airakselta: talkoot@helsinginmelojat.fi.
Ilmoita Maijalle, kun olet tehnyt oman panoksesi!

Vajoilla talkoillaan

Siivous- ym. talkoilla jälleen tarjolla seuran vajoilla.
■ SS lauantaina 7.10. alkaen klo 12
tiedustelut Jyrki Uotila
■ MM lauantaina 14.10. alkaen klo 12,
tiedustelut Jukka Honkala
Tervetuloa mukaan!

Pärske hakee toimitusta

Löytyykö HeMestä lehden tekijöitä? Pärske on
jäämässä ilman päätoimittajaa, toimitusta ja taittajaa
vuoden 2007 alussa, ellet ilmoittaudu hommaan!
Lehti voi hyvin, sillä aktiivisia avustajia riittää.
Näkäläpaikka ja kiva talkoohomma, josta riittää
useammallekin kuin yhdelle. Lisätiedot: Marjatta,
parske@helsinginmelojat.fi

Ryhtyisitkö taloudenhoitajaksi?

Taloudenhoitaja vastaa seuran juoksevista
maksuasioista (jäsenmaksuseuranta, laskujen maksu
ja tiliotteiden ja kuittien mapitus kirjanpitäjää varten).
Seuralla on kunnon printteri, mutta ei tietokonetta
käyttöön. Ohjelmistoista avuksi olisivat word, excel ja
access sekä nettiyhteys laskujen maksuun kotoa
käsien.

Lisätietoja Eevalta s-postitse
sihteeri@helsinginmelojat.fi tai 0400 774 520.

Helsingin Melojat ry:n sääntömääräinen

Syyskokous

Soutajien paviljongissa, Soutustadionilla
(puurakennuksen yläkerta)
Merikannosntie 4, 00260 Helsinki
Maanantaina 23.10. klo 18.

Käsittellään sääntömääräiset asiat:
Toimintasuunnitelma, talousarvio sekä liittymis- ja
jäsenmaksut sekä valitaan puheenjohtaja, hallituk-
sen jäsenet, tilintarkastajat ja varatilintarkastajat vuo-
delle 2007.

Lisäksi arvioidaan HeMen strategian toteutumista
ryhmytömenetelmällä.

Kokousasioiden jälkeen
Melontaa Venäjällä - kuvia ja matkakertomuksia
Uralilta (Jaska Mäkikylä) ja Vienanmereltä (Auli
Koresaar ja Jari Marno).

Marit vailla omistajia

Kahdelle valkoiselle yksityiselle Mari-kajakille ei ole löytynyt
omistajia. Ilmoittelua, odottelua ja tiedustelua on tehty kaksi
vuotta. Toinen kajakeista on MM:n paikalla nro 6 ja toinen
SS:n alavajassa kallion päällä. Molemmissa on edelleen
teipit tekstillä "säilytykseen SS:lle".

Jos omistajat eivät hae kajakkejaan marraskuun loppuun
mennessä, ne siirtyvät Helsingin Melojat ry:n omistukseen.
Ohjeet tähän menettelyyn on saatu Helsingin Venepoliisilta.

Täsmennys vierasmelontaan

Seuran jäsen voi tuoda vierasmelonnalle kerrallaan yhden
vieraan ja kaksi alle 16-vuotiaasta lasta. Vesille otetaan
kuitenkin vain kaksi kanoottia. Vierasmelontamaksu
peritään 16-vuotta täyttäneeltä sekä alle 16-vuotiaalta yksin
melovalta vieraalta.

Nuori tai lapsivieras saa siis tutustua lajiin veloituksetta
kaksikossa tai avokanootissa meloessaan yhdessä 16-
vuotta täyttäneen kanssa. Vierasmelonta on aina
tutustumista melontaan. Pitemmille tai yön yli kestäville
retkille kanootteja ei seuran ulkopuolisille lainata eikä
vuokrata.

Jäsenen opas on päivitetty

Seuran www-sivujen jäsenen opas on ajantasaisitettu.
Sivuilta löytyy seuran käytännöt ja ohjeita moneen asiaan.
Tutustu sivuihin ja päivitä oma pääsi seuratiedon osalta:
www.helsinginmelojat.fi

Koskimelojille tukikohta?

MaMen koskijaostossa on viritelty ehdotusta seurojen
yhteistyöstä koskimelontakeskuksen perustamiseksi.

HeMen hallitus vastasi kyllä alustavaan tiedusteluun, jolla
kartoitetaan kiinnostusta Kymijoen koskimelontakeskusta
kohtaan. Mahdollisen osallistumisen ja käytön tarkemmista
ehdoista ja muodoista sovitaan syksyn 2006 aikana. HeMen
yhteyshenkilö on Paula Suurseppä.

Pikkujoulua ja puuroa

HeMen perinteinen pikkujoulu järjestetään seuran
vuosipäivänä eli **tiistaina 28.11.2006 SS:lla**, Soutajien
Paviljongissa alkaen klo 18.

Ohjelmassa mm. melontahenkistä yhdessäoloa ja
perinteinen arvonta. Järjestelyistä kiinnostuneet ottakaapa
yhteyttä talkoovastaavaan.

[esittelyssä]

Pärske yhdistää nimet kasvoihin.
Nyt vastausvuorossa koskikursseista vastaava Tuomas Runnako.

Koukussa koskeen

Kenelle koskimelonta sopii?

Kenelle vaan, kunhan hallitsee melonnan perustaidot. Uimatta tässä lajissa selviää harva, sillä mielellä siis mukaan!

Miten itse aloitit koskimelonnan?

Asuin lapsena Kokkolassa ja meillä oli lähistössä mökillä inkkarikanootti sekä sedällä koskikajakki. Niitä tuli kokeiltua.

Vuonna 2002 lähdin Tornioon opiskelamaan seikkailukasvatusta, ja kipinä iski uudelleen. Kouluttauduin melontaohjaajaksi ja heti perään melontaoppaaksi.

Mikä koskissa vetää?

Vauhti. Ja halu kontrolloida kajakkia sekä oppia aina vain mielenkiintoisempia ja ilmovampia liikkeitä. Siihen jää koukkuun.

Mieleenpainuvien koskikokemus?

Ensimmäinen kerta Tornionjoen Kattilakoskessa. Sieltä löytyvät tulva-aikaan todennäköisesti Suomen parhaat aallot ja stopparit. Menin no-

viisina suoraan Tornion koskigurujen sekaan. Onneksi olin juuri oppinut eskimon.

Millä melot?

Oma freestylekajakki on Pyranha S:8. Hyvä vehje aloittelijalle, mutta on nyt myynnissä. Olen hankkimassa tilalle lyhyempää ja kevyempää.

Seuran Robson Red Frediä on tullut käytettyä. Se on helppo ja mukava liikuttaa.

Miten päädyit HeMeen?

Tulin vuosi sitten tyttöystäväni opiskelijujen perässä Helsinkiin ja töihin Tapanilan Erään nuoris-ohjaajaksi. Kaureen Mari oli opiskellut myös Torniossa, ja hän veti mukaan porukoihin. Suursepän Paula koulutti seuraan sisään.

Missä käyt puljaamassa?

Kymijoella. Pernoonkoskilla ja Ahvionkoskella.

Melotko koskaan merellä?

Etelän saaria en ole paljoa kiertänyt.

Perämereltä on hyviä muistoja. Siellä on hienoja hiekkasaaria ja kalastajakylä. Hirviäkin on uinut vastaan.

Onko meri liian tasainen?

Kun on Kokkolassa lapsuutensa asunut, tietää että se on kaikkea muuta...

Miltä koskimeloja näyttää varusteissaan? Tyhmältä, viisaalta vaiko pelleltä?

Ei mitään väliä. Viisaalta ainakin, ilman kunnan varusteita ei koskeen toinna mennä.

Minne pitäisi vielä päästä?

Kuusamon kosket, Inarinjärvi, Ounasjoki. Tornionjoen olen melonut Muoniosta alaspäin, mutta olisi mukava aloittaa reitti Kilpisjärveltä. Ahvenanmaakin kiinnostaa. Luettelo on loputon.

Mottosi melonnassa?

Sinne vaan!

Pekka Nykänen

Iltausva nousee elokuvallisella Kymijoella.

littiläinen elämysklusteri

Kun Kymijoki aikoinaan haki uomansa, kainaloon yhtyi Kettujärvi. Sen ilta-aurinkoisella rannalla meitä saattelee Vuoden elämysiittiläinen 2005, matkailuyrittäjä Markku, jonka mökkimailta ryhdymme muinaiskultureihin joen laskuun.

Hilpaisen kärkeen pitämään kiirettä ennen kuin ilta ehtii. Uoma kapenee, reunamat jyrkkenevät, ja ken tahtoo, voi kuulla koskien ryminän. Täällä on tukkilaisromantiikan kehto. Mankalankoskilla tehtiin paitsi puuta ränniin myös tukkilaiselokuvia. Sitten pani pari voimalaa joen aisoihin, loppui uitto ja elokuvat.

Flow

Tauno Palo loikkasi viime hetkellä turvaan kuohuihin syöksyvältä lautalta, mutta kaikille ei käynyt yhtä hyvin. Lepuutamme hetken ihmeenkauniissa joenmutkassa, jonka rantakalliossa on parin ylioppilaan ja heidän venemiehensä muistolaatta.

On elokuun pimeä, kun nousemme Huhtalan maille yöpymään. Aulin työkaveruudesta eläköitynyt Heikki on vieraanvaraisempi isäntä kuin kykenemme näin myöhään vastaanottamaan. Kuulemme talon historiasta suuressa tuvassa ja kohta katoaa 18-päinen lauma nukkupaikkoihinsa kuin ison talon väki ennen vanhaan. Ilkka on moderni. Ilkka telttailee. Nukun naistentalon ylisillä ja pidän vahtia.

Joutsenkurki tööttää hereille.

Lastaamme paatit autoihin ja lähdemme ohittamaan voimalaitosta. Heikki tarjoaa lähtökuohuvat, reilusti ennen puolta päivää. Kompania siirtyy työpöyynen Kirkkojärven puolelle pakkaamaan kampeita kyytiin. Alli ui ilman lupaa.

Estetiikka

Tultiin loppumatkaksi litin järvi-keijulle, jossa ei huomaisi olevansa joessa jos ei tietäisi. Lounas, uinti ja aurinkokylpy Kalmusaaressa. Sitten litin kirkonkylään, joka on Suomen kauneimmaksi valittu. Kehitys vei kuntakeskuksen Kausalaan ja jätti tämän silleen. Vastassa on opas Sirpa, joka on pannut koko kylän hälyvalmiuteen. Museota pidetään varta vasten meille auki, suntio herätetään päivänilta avaamaan

kirkkoa ja kesäkahvilassakin odotellaan. Täällä homma toimii.

litti on vähän outo. Hämäläispitäjä jossa sanotaan mie tai miä. Aikanaan iso emäpitäjä, jonka Salpausselkä jakoi Maakansaan ja Veskansaan niin että kirkkoonkin tultiin eri ovista ja poikkinainti oli pannassa. Rantaruotsalaisten takamaata johon panivat vauhtia Pietarin rata ja paperiteollisuus. Kymenlaakso keksittiin vasta kun Viipurin lääni lakkasi. Tunnetuin henkilö on eroottinen hahmo litin Tiltu.

Spektaakkeli

Kirkonkylältä melotaan muodikkaasti mikrohistoriaan. Tullaan Talasmäkeen, joka on kunnalle säätöity kotimuseo- ja perinnepaikka. Sen hiukan

höpsähtänyt vuokralaisistäntä – kutsuu itseään loordiksi – kertoo pitkät pätkät paikan ja sen emotilan Kurton historiasta. Talasmäen äiti, opettaja Elma miehensä Aarnon kera lietsoivat täällä kotiseutuhenkä 1930-luvulta lähtien. Nyt on museotoiminta itse museoituna, ja Talasmäki palvelee kesäpaikkana elämysaikalaisia, jotka puolestaan vaalivat paikan henkeä.

Saunan päälle etsiskelen pohjoisen taivaalta kuunsirppiä mutta löydänkin jotain parempaa ja rynkään hakemaan muita: revontulet! Ihmettelemme väritöntä mutta leveää loimuttelua pitkään. Olen varma, että se on esirippu, jonka takaa karauttaa arkkienkelin ratsukko.

Palkinnoksi hyvin järjestetystä spektaakkelista retkikunnanjohtaja Lampinen lahjoittaa altailaista kurkkulaulua ja maailman kalliomaalauksista kertovan kirjan, jotka otan litin elämysklusterin puolesta kiitollisena vastaan.

Huippukokemus

Aamulla, museoidun nuottatalaan jälkeen edessä hämöttää Hiidenvuori. Rantaudumme Keitaan kannakselle ja patikoimme huipulle. Kansallismaisemaa joka suuntaan – vai vieläkö maisemia kansallistetaan? Kaunista kuitenkin on ja vähän globaalia myös. Voikkaan piiput näkyvät vielä mutta savu on jo lakannut tupruamasta.

jatkuu s. 8

Pimeän tullen Talasrannan kalliot toimivat katsomona elämysklusterin revontulispektaakkeille.

Muinaistaideretki bongaa jälleen kalliomaalauksen. Marja-Terttu esittelee ilmiselvää venhoa seinämällä.

jatkoa s. 7

Hiidenvuorella lienee muinoin linnaa pidetty. Myöhemmin alettiin pitää kesäjuhlia, jollaiseen Marlebäckin kartanon emäntä Hella Wuolijoki kuulemma raahautti flyygelinsä. Nykykonsertteihin kelpaa piano, pari oopperalaulajaa ja kesäyön hämärä.

Iltapäiväksi on Jaalan puolella tarjolla kalliomaalaus. Pikkurakit räksyttävät tietä Lampiselle, joka rantautuu etsimään kohdetta. Kaksi selväpiirteistä venettä. Ihminen, hirvi tai vene niissä yleensä on. Ihan rikas kuvasto verrattuna saamaani kirjaan, jonka mukaan monen kansan mieli näyttää siveettömästi pyöriineen sen yhden eli hedelmällisyyden ympärillä.

Hallittu pelko

Paluumatka Hiidensaari kiertäen on riskipeliä. Kapeassa salmessa vaaniva hiisi kaappaa naisia eikä meillä ole varaa menettää yhtäkään. Aikanaan naisväki laskettiin kirkkoretkellä jalkapatikkaan ja otettiin taas kyytiin salmen toisella puolen. Enemmän porukkaa taisivat kuitenkin viedä Pelinginselän aallot.

Viimevisiittinä käymme Marlebäckin tiluksilla Niittylahdessa. Lampinen ja Heikki tietävät paljon Wuolijoen ajasta ja siitä, kun Bertolt Brecht antautui täällä luonnon ja naisen kauneudelle. Vieraskirjassa Helsingin Työväenmelojat tervehtii paperityöläisiä, jotka vielä muinaisen teollisuusyhteiskunnan jäänteinä isännöivät taloa. Lopuksi otetaan kilpa-ajot kotirantaan. Melkein kuin me nyt meloi ennen Veskansa. Perjantaina lähdeettiin, jotta pyhäksi oltiin kirkolla.

Pasi Mäenpää

Lyhyt (mutta pitkästyttävä)

Turvallisuus

Kerrotaan, että Ruotsissa ollaan säätämässä turvaohjaamot pakollisiksi polkupyöriin.

Ja jäihin putoamisen varalta niihin tulee kattoluukut.

HeMessäkin on omia turvanormeja pitänyt päivittää uuden lain takia.

Tässä siis oiva tilaisuus kerrata seuramme turvallisuuskulttuuria uusille opiksi, vanhoille muistin virkistykseksi ja kaikille ratoksi.

Asialliset hommat hoidetaan, muuten ollaan kuin liejukanat

Seurassamme on elo vapaata sen jälkeen kun jäseneksi on kelpuutettu: avaimet käteen, ota mieleisesi kanootti ja suuntaa keula minne halajat. Ei rajata melontakautta eikä sallittuja melontavesiä, ei vaadita turvaveneitä. Kuitenkaan emme ole kahtenatoista toimintavuotenaamme onnistuneet hukuttamaan ketään ja vain pari kajakkia on mennyt ns. päreiksi. Yksi vaaratilanne oli, mutta olimme siinä pelkkiä humalaisen veneilijän maalityöläisiä. Tuurilla isotkin laivat seilaavat, sekä sama on meidän pienten palkoveneiden salaisuus?

Ei aivan. Ilman jatkuvaa ja ankaraa niuhotusta ei näin hyvä perinne synny. Meillä turvallisuusajattelu ja -käytännöt ajetaan uusien jäsenten selkäyttimeen jo alkeiskurssilla. Toivon silti, että vajoilla ja rannoilla puututaan ystävällisesti varusteiden puutteisiin ja muihin riskialttiisiin elkeisiin. Hyvä tyylillä on helpompi pitää yllä kuin palauttaa.

Seuraan tulee uusia ihmisiä myös kouluttajiemme yksityisesti suositteluna. Joskus tätä reittiä tulleet eivät ole sisäistäneet turvallisuusajattelua tai vajakäytäntöjämme yhtä hyvin kuin muut. Heristänkin tässä muhkuraisista someani kysy-

mysm...
muista...
läpi ko...
kysymy...
sisi pul...

Talvi-ih...

ohjett...

Seura...

niin o...

varust...

jelma, j...

Jäsen...

Ohjelm...

samme...

sekä e...

järjeste...

asettaa...

myös k...

vaohje...

turvall...

jonkur...

tomast...

mukaa...

veltuvil...

http://...

koulut...

melon...

Tekikö...

seikka...

Uusi t...

käymä...

melom...

Laki as...

järjeste...

ulkopu...

Seura...

puute...

lisuude...

vaaran...

kaan n...

lisistä

oppimäärä

s HeMessä

eräksi koukistettuna: Olethan
nut yksityiskoulutuksessa käydä
ko alkeiskurssin sisällön, vaikka
ksessä on hyvä kaveri jolle ei viit-
heita pitää?

tain lukemisto:

ta ohjeen päälle

asettaa täsmälliset vaatimukset
mille kuin retkien osanottajien
eille. HeMellä on oma turvaoh-
nonka tärkeimmät kohdat ilmenevät
en oppaasta kotisivullamme.
nasta selviää vastuun jako seuras-
e, tarkat vaatimukset varusteille
ri tilojen ja tapahtumien turva-
lyt. Meillä kunkin retken vetäjä voi
osallistujien taidoille ja varusteille
korkeampia vaatimuksia kuin tur-
emme vaatii. Vetäjä voi myös
isuuden takia jättää ottamatta
n retkelle. Jos toimii piittaamat-
ti, voi olla vaikea päästä jatkossa
n. Meillä on myös voimassa so-
ta osin melonnan turvallisuusohje
www.kanoottiliitto.fi/
[etus_ja_turvallisuus/](http://www.kanoottiliitto.fi/etus_ja_turvallisuus/)
[etus_ja_turvallisuus/ohje/](http://www.kanoottiliitto.fi/etus_ja_turvallisuus/ohje/).

o laki meistä

iluyrityksen? No ei!

uoteturvallisuuslaki pani meidät
än läpi kaikki ne tilanteet, joissa
me yhdessä ulkopuolisten kanssa.
ettaa seuran helposti tilaisuuden
äjän asemaan ja vastuuseen, ja
uoliset rinnastetaan kuluttajiin.
voi joutua maksajaksi, jos jokin
tai vika näiden tilanteiden turval-
ssa on aiheuttanut ulkopuoliselle
tai vahingon. Vastuuta ei kuiten-
meille lankea lajille sinänsä tyypil-
loukkaantumisista tai riskeistä,

esimerkiksi kaatumisista ja uimasille
joutumisesta tai tavanomaisista liikunta-
vammoista.

Seuran puolesta toimivien on näissä
tilanteissa syytä huolehtia erityisesti seu-
raavista asioista:

■ Etukäteistiedottaminen

osanottajille turvallisuuteen
vaikuttavista asioista ja riskeistä,
riittävät toimintaohjeet ja varoitukset.

■ Huolellisuusvelvollisuus:

on varmistauduttava siitä, että
palvelusta ei aiheudu vaaraa.
Huolellisuusvelvollisuuteen kuuluu
mm. osallistujien taitojen ja
varusteiden tarkistaminen.

■ Turvallisuussuunnitelman

laatiminen ja esittäminen kussakin
tapahtumassa. Turvallisuussuun-
nitelma voidaan esittää suullisesti.

Vanaveteen piirrettyjä viivoja:

milloin HeMe on vastuussa?

HeMe on kiistatta palvelun tarjoajan
asemassa seuraavissa tapahtumissa:

■ Alkeiskurssit, kertauskurssit ja

muu sellainen melontakoulutus,
jonka (kaikki) osanottajat eivät ole
jäsenämme sekä

■ Vierasmelonnat, joita seuran

jäsenet järjestävät ulkopuolisille
seuran asiaa koskevien sääntöjen ja
ohjeiden mukaisesti.

Kun HeMe on ainoana tai yhtenä jär-
jestäjänä melontatapahtumissa ja retkillä,
joille otetaan myös ulkopuolisia, nouda-
tetaan hallituksen päätöksen mukaan
seuraavia periaatteita:

■ Seurojen yhteisretket sekä retket,
joiden kaikki osanottajat ovat melonta-
seurojen jäseniä. Näistä sovitaan toisten
osallistuvien seurojen kanssa, että retket
ovat seurojen yhteisiä. Seurat ovat silloin

kukin järjestäjä omiin jäseniinsä nähden
eikä kuluttajia tai heihin rinnas-tettavia
ulkopuolisia siis ole mukana.

■ Erilaiset sovitut tai spontaanit yhteen
lyöttäytymiset retkillä, kun toisena
osapuolena ovat seuran järjestämän
retken tai tapahtuman osallistujat. Näissä
tilanteissa emme katso olevamme
järjestäjän asemassa ja tiedotamme
ulkopuolisille retkikumppaneille asiasta:
he vastaavat kukin omasta turvallisuus-
destaan.

■ Seuran retket ja tapahtumat, joille
on otettu ulkopuolisia. Retki on seuran
retki, jos se on sisällytetty retkikalenteriin
ennen retken alkua, jos retkestä on ennalta
tiedotettu seuran jäsenille ja jos heillä on
ollut todellinen tilaisuus ilmoit-tautua
retkelle (toisin sanoen retki ei ole ollut
täynnä ennen ilmoittamista). Tällais-ten
retkien ulkopuolisiin osallistujiin näh-den
seura on palvelun tarjoaja, paitsi jos
ulkopuoliset ovat jonkin toisen seuran
jäseniä ja retken vastuunjaosta on sovittu
kohdan 1 edellyttämällä tavalla.

Muut seuran jäsenten keskenään tai
ulkopuolisten kanssa tekemät retket ovat
yksityisretkiä eikä seura ole palvelun tar-
joajan asemassa, vaikka retki mahdol-
lisesti lähtisi seuran vajalta. Seuran ka-
lustoa ei lainata eikä vuokrata yksityis-
retkille seuran ulkopuolisille.

Lopuksi

Jos ahistaa kaikki tämä turvallisuus,
muista kumminkin, missä ihmisiä eniten
kuolee: kotona, toiseksi eniten töissä. Kun
parhaansa mukaan välttelee näitä sur-
manloukkuja, karkaa vaikka merelle, ei
pitäisi olla hätiä mitiä.

Markku Soikkeli, VPJ

Vienanmerellä, Solovetskin saarilla

Retki valkeiden maitovalaiden kesävesille, vankileirien saaristoon, luostarin puutarhaan?

Vienanmeri ja Solovetski Pohjoisen Jäämeren lahdella ovat kiehtova kohde.

HeMen Auli Köresaar mietti 2 ja Jari Marno 20 sekuntia, kun kysyttiin kiinnostusta lähteä Venäjälle melomaan.

Jyväskylän Melanvilauttajien vuokraama pikkubussi kulkee Kajaanin kautta Kostamukseen ja edelleen kuoppateitä kohti Karjalaa. Trailerin kaasuisarit kokevat kovia. "Sitten tuli mieleen, että seuraava bensatankki on kenties kaukana. Traileri parkkiin, porukat mustikkametsään ja auton keula takaisin kohti Kostamuksen bensistä", kertoo Jari.

Matkalla poiketaan Jysky- ja Paanajärven runoraiteilla, vanhoissa karjalaiskylissä. Auto ja traileri jäte-

tään Vienan Kemin hotelliparkkiin, vesille päästään kaupungin sata-masta puolenyön aikaan. Taimaus heittää hieman, rantaan saavutaan pari tuntia myöhässä ja vesi pakenee lähtijöitä. "Kajakit laskettiin laiturilta alas liinon avulla ja melojat putoittelivat itsensä istuimille pituusjärjestyksessä, minä ensimmäisenä", Auli nauraa. Vuorovesivaihtelu on Vienanmerellä 1,5-2 metrin luokkaa.

Mukana on venäjää taitava Vesa Jyväskylästä ja 1:200 000 karttakopioita. Solovetskin pääsaaren sokkeloissa suunnistetaan jo paikallisella turistikartalla. Ollaan pohjoisen napapiirin alla, noin Oulun korkeudella.

"Kuivapuku merellä ja villapaita maissa olivat tarpeen. Tuoreita ruokaa oli tarjolla, ja visakortin sijaan vain ruplille löytyi käyttöä. Kaikinensa 10 päivän reissun kulut jäivät 300-350 euroon/naama, eniten

maksoi vuokra-auto", Auli ja Jari listaavat.

Seuraavana päivänä keitellään nuotioruokaa vuorovesivirtausten kuohuista kalastavien venäläismiekkosten kanssa, nähdään ensimmäisen kerran hylkeitä ja pusketaan avovesiosuutta yllättäen ilmestyvässä ristiaalokossa. "Oli skarpatava ja myös todella melottava, silti matka ei tuntunut etenevän millään", Auli kuvaa vuorovesivirtauksen vaikutusta matkalla kohti Solovetskia. Työlään 5 tunnin ja 20 kilometrin ylityksen jälkeen rantaudutaan Jänissaaren hiekkaisille rannoille.

Luostari nousee merestä

Solovetskin saariyhmään kuuluu 6 melko suurta sekä kymmeniä pienempiä saaria. Vakituksia asukkaita on peräti 800.

"Itse luostari näyttää kohoavan merestä. Kylältä löytyy mm. kauppa ja ravintola, missä seurue joutui

tilaamaan toiset annokset heti ensimmäisten perään”, muistelee Jari ja Auli puolestaan: ”Tauosta tuli pidempi myös siksi, että vesi ehti taas karata alta, vuorovesitaulukoista huolimatta.”

Solovetskiin perustettiin luostari vuonna 1429 ja se toimi aina vuoteen 1920. Sen jälkeen saari asutettiin keskitysleireillä. Neuvostoliiton salaisen poliisin ojennustyöleirien hallinto, pahakaikuinen Gulag oli organisoitu 1930 mennessä.

Aleksander Solzhenitsyn vietti vankileirillä 9 vuotta ja kuvaa kokemuksiaan teoksessa Ivan Denisovitshin päivä. Kirjailijan 70-luvulla ilmestynyt Vankileirien saaristo (Arhipelag Gulag) kartoittaa Neuvostoliiton koko pakkotyöjärjestelmän. Solzhenitsyn palasi Venäjälle karkotuksen jälkeen vasta vuonna 1994.

Solovetskin luostarin toiminta elvytettiin 4 vuotta aiemmin. Nyt luostarissa on noin 30 munkkia, rakennukset ovat osin Venäjän museoviraston valvonnassa.

”Rakennuksia restauroidaan hiljalleen. Luostari oli silti pieni pettymys, tyhjiä saleja, niukka näyttely. Paikallisopas olisi ollut tarpeen”, miettivät Jari ja Auli.

Valaat ja kahdeksan kannaksen veto

Matka jatkuu pohjoiseen, kohti lahtea johon vuorovesi tuo silliparvet ja niiden perässä maitovalaat, nuo merten kanarialinnut.

Valaiden ääninäkö on erinomainen. Hieman lepakoiden tapaan ne luotaavat ympäristöään ns. klik-äänin, eräänlaisin kimpoavin paineiskuun muodostaen samalla maail-

mastaan kolmiulotteisen kuvan. Maitovalaan ääni viettelee, väittää joku ääniä kuullut.

Melontaseurueemme kuulee vain ilmasuihkujen tuhahduksia. Yksi valaista seuraa kajakkia, alla lipuu vaalea aavistus isosta nisäkkästä. ”Tuli kyllä mieleen, mitä valas meistä ja kajakkien valkeista pohjista maitaa ajatella”, Jari miettii.

Saariykelmän pohjoislaidalla ryhmästä kuoriutuu tutkimusretkikunta: taatusti tai ainakin todennäköisesti ennen ”melomaton” reitti kulkee halki Solovetskin pääsaaren järvisokkelon pohjoisesta etelään.

”Ensimmäisen kankaan ylitys sujuu kantaen, seuraavat seitsemän kannasta kajakkeja kiskotaan kuljetusliinoilla halki metsien ja mäntäiden. ”Parilla teosuudella helpotti hieman, että meillä kahdella oli kärryt.”

Matkalla kohdataan suolampien makeaa vettä, luonnontilaista ryttöä ja munkkien muinoin rakentamia kanavia sekä luostarin puutarha. ”Vaikea reitti oli hieno ja hauska. Hienoa oli myös, ettei kukaan porukasta kirstellyt, että melomaanhan tänne oli tultu”, heittää Auli.

Juosten paratiisisaarella

Paluumatkalla kohti mannerta surffataan ensin myötätuulussa. Mennessä työläs vuorovesivirtaus jouduttaa nyt matkaa: edetään 9 km/tunnissa, rauhallista tahtia.

Retken viimeinen yö maastossa nukutaan kaljujen, korkeiden (150 metriä) ja kummien kupusaarten suoissa. Niiden hiekkalaguunit ja nurmikentät ovat kuin taivas. Taivaaseen ovat rantautuneet myös 30 Pietarin yliopiston maantieteilijää, joiden johtaja esittelee suomalaisvieraille saaren juosten. Löytyy mm. kalliomaalauksia, vanhaa

jatkuu s. 12

asutusta ja germaaniseen sekä viikinkitarustoon kuuluvan yksisilmäisen Odin-jumalan kallioiden syöpyneet kasvot.

Sitten tähdätään vahingosta viisastuneina Vienan Kemiin tarkasti nousuveden aikaan. Laiturillekin nouseaan normaalisti.

”Paluumatkalla passit tarkastettiin neljästi ja operaatioon liittyi kajakkien purkua ja perusteellista kopelointia.”. Yöpymisten ja leiripaikkojen suhteen ei retkellä ole ongelmia – ennen rajanylitystä. ”Yöpymisleimat puuttuivat, mikä melkein tiesi 50 euron sakkoja per naama. Onneksi sakoista selvittiin puhumalla”, toteavat Auli ja Jari.

Parasta reissussa:

- Alkuperäiset Karjalan runokylät Paanajärvi ja Jyskyjärvi
- Maitovalaiden läheisyys
- Kahdeksan kannaksen kiskon-ta; seikkailu Solovetskin pääsaa-ren järvilabyrintissä

Ehdottomasti tarpeen:

- Venäjän kielen taito
- Lehmänhermot
- Riittävä määrä bensaa, auton korjaustarpeita ja ruplia

Aulin ja Jarin retkikertomuksen kuuli ja kirjoitti Marja Niemi

Lisää kuvia Vienanmereltä HeMen syyskokouksessa 23.10. Lisäksi Jaska Mäki kylän kuvia ja tarinoita Uralilta.

”Explorerin HV-version vahvuus helppo hallittavuus kallistuksissa,” sanoo kajakkia pyörittävä Pasi Nuutinen.

Uutta kalustoa

Keväällä hemeläisiä jatkokouluttanut britti Keirron Tastaghin kautta tarjoutui mahdollisuus ostaa NDK:n kajakkeja suoraan tehtaalta edullisesti. NDK:ta ei tuoda Suomeen, mikä osaltaan mahdollisti tilauksen suoraan Englannista.

Yhteistilauksella kontin rahtaaminen Suomeen tuli kannattavaksi, kun maahan saapui neljätoista kajakkia: neljä HeMelle, kolme Espoon Eskimoille ja loput seitsemän seurojen jäsenille omaan käyttöön.

NDK Romanyn ja Explorerin ominaisuudet

NDK:n kajakeista on tullut ammattilaisten suosimia opas- ja koulutus-toiminnassa. Esimerkiksi Justine Curvengenin dvd:llä This is the Sea maailman ammattilaisuiput melovat pääasiassa NDK:n kajakeilla. NDK:n Explorer on mitoiltaan melko vastaava kuin Nordkapp ja Romany kuten Viking, joskin kapeampi.

Romany on alle 70-kiloisille melojille hyvä retkikajakki ja jopa 85-kiloisille toimiva taitoharjoitteluun. Oleellista on NDK-kajakeille tyypillinen rungon muoto: keskiosa on laatikkomainen, pohjan kulmissa on selkeät kantit, joista johtuu kajakin erittäin hyvä sekudäärivakavuus. Eli kajakki kallistuu helposti tiettyyn pisteeseen asti, mutta antaa sitten tukea tyhjänäkin oleellisesti enemmän kuin esimerkiksi Nordkapp. Tämä mahdollistaa kajakin tehokkaat kallistukset käännöksissä tarvitsematta pelätä kaatumista. Polvilla saa myös suhteellisen leveän yläkannen alta hyvän otteen – tuntuma on koski-kajakkimainen. Tällöin kallistuksista ja esimerkiksi tukien harjoittelussa saa kajakin palautettua helposti pystyyn polvella nostamalla. Romanyssä kuten muissakin NDK-kajakeissa istuinaukon ja takakannen mitat ovat sellaisia, että niissä pääsee helposti takakannelle selälleen.

Explorer on Romanysta muunneltu pidempien retkien kajakki. Se on parhaimmillaan yli 70-kiloisella melojalla ja/tai retkilastissa, mutta toimii tyhjänäkin taitoharjoittelussa.

Lisäksi seuralle hankittiin EXPLORER LV (Low Volume) ja HV (High Volume). LV on pienikokoisen ja HV isokokoisien melojien versio Explorerista.

Haastateltavana NDK:n Nigel Dennis

JL: Kajakkiverstaasi ja melontakoulutuskeskus sijaitsevat Angleseyn saarella Walesin rannikolla. Miksi juuri Anglesey?

ND: Anglesey sopii erinomaisesti melojien koulutukseen aloittelijoista ekspertteihin. Alue tunnetaan vuorovesivirroistaan ja vuorovesien 'overfalls'-paikoista, jotka muistuttavat lähinnä koskien stoppareita. Minulla on tapana sanoa, että mikäli pystyy melomaan Angleseyssä, pystyy melomaan missä tahansa maailman merillä. Anglesey on myös upea saari hiekkarantoineen ja jylhine rantakallioineen.

JL: Miten sinusta tuli NDK:n (Nigel Dennis Kayaks) kajakkien suunnittelija ja valmistaja?

ND: Meloin noin 12 vuotta muiden tekemillä kajakeilla, kunnes päätin kokeilla oman kajakkityypin valmistamista. Kehitimme kajakkien merikelpoisuutta jatkuvasti: meillä oli ensimmäisenä 'avaimenreikä'-aukko merikajakissa, lisälaipio heti penkin takana ja päiväaukko. Upotimme kansikiöystön kiinnikkeet. Nämä ominaisuudet vakioimme ensimmäisenä. Saimme aluksi kolme kajakkia myytyä, siitä kaikki alkoi.

Syy siihen, että kajakkimme ovat erinomaisia vaativissa oloissa johtuu ympäristöstä. Moni suunnittelija ei ehkä koskaan melo tällaisissa oloissa, jolloin ei voi tietää mikä toimii ja mikä ei. Kajakkien pitää myös olla käyttäjille suunniteltuja. Jos markkinoiden nopeimmassa kajakissa vain 2 % meloista tuntee olonsa turvaliseksi, malli ei ole onnistunut. Meidän ideamme on suunnitella kajak-

keja, joilla on mahdollisimman helppo meloa hankalissakin oloissa.

JL: Olet tehnyt melontaretkiä eri puolilla maailmaa. Oletko koskaan melonut Suomessa tai muualla Skandinaviassa.

ND: Valitettavasti en. Kesäsesongin aikana firma vaatii niin paljon töitä, että pääsen retkille talvisin. Tämän vuoksi löydän itseni yleensä eteläiseltä pallonpuoliskolta. Päätin jo useita vuosia sitten rajoittaa pidemmät retkeni noin yhteen joka toinen tai kolmas vuosi. On hankalaa tehdä pitkä retki joka vuosi, se vaikeuttaisi työtä sekä perhe-elämää. (JL:n huom. Nigelin retket vaativat yleensä vuoden valmistelun ja suuntau- utuvat kauas. Viimeksi Nigel on retkeillyt vuonna 2004 South Georgia Islandin ympäri Eteläisellä Jäämerellä.)

JL: Seuramme HeMe tarjoaa jäsenilleen ehkä Suomen parasta merimelontakoulutusta ja jäsenet ovat Suomen oloissa kykeneviä vaativaan melontaan. Kajakkimme käytön kärjessä ovat Valleyen Nordkappin eri versiot sekä pienempi KajakSportin Viking. Kuinka luonnehtisit NKD:n Romanya ja Exploreria verrattuna näihin.

ND: Meloin itse Nordkappilla monia vuosia ja se on

erittäin hyvä kajakki. Vikingiä en tunne. Varmasti pläkäälle löytyy nopeampiakin kajakkeja, mutta uudet NDK-hankintanne näyttävät parhaat puolensa kovassa aallokossa ja varsinkin myötä-aallossa. Ne ovat myös erinomaisia kovassa tuulessa – ne on suunniteltu sellaisiksi. Hankalinta kajakeille on voimakas sivutuuli, kun aallokko ei ole vielä noussut. Tällöin moni haluaisi kajakkiinsa peräsimen. Itse uskon, että parhaimmillaan kajakki on suunniteltu siten, ettei se vaadi peräsintä. Mitäs teet, jos peräsin hajoaa kesken retken?

Nigel Dennis.

1. Melontatekniikan jatkokurssi

15.10. Kajakin hallinta 1

Kurssin aloitus, sisällön läpikäynti, kouluttajat, kalusto
Kajakista poistuminen hallitusti
Kajakin kanttaus melontatekniikoissa
Kaarivedot, 360 ° vuorottelevilla vedoilla

22.10. Kajakin hallinta 2

Kajakista poistuminen hallitusti
Sivulleveto (2 tapaa)
Altaan mitan (poikittain) melominen
sivullevetämällä siten, että kajakki menee haluttuun suuntaan ja pysyy kohtisuorassa kulkusuuntaa vasten.

29.10. Tuet 1

Kajakista poistuminen hallitusti
Alatuki ja ylätuki, tuet opetellaan
'aukkari kastuen'-tasolle asti.

5.11 Tuet 2

Opetellaan luottamaan tukiin, tuki-
harjoituksia, kahdeksikkotuen alkeet

12.11. Reskutukset 1

T-reskus kajakki tyhjentäen
Harjoitellaan pelastajana ja
pelastettavana oleminen
Harjoitellaan reskus alle minuuttiin

19.11. Reskutukset 2

Melakellukereskus
Harjoitellaan melakellukepelas-
tautuminen alle kahteen minuuttiin,
molemmilta puolilta.

2. Avokanoottiharjoitukset

26.11. Avokanoottispesialaali
HeMe:n ja ESE:n yhteinen
avokanoottivuoro.

3. Eskimopyörähdyskurssi

3.12. Eskimot 1

Teoriaosuus, 'Grace Under Pressure'-
video (luokkahuone)
Keulaeskimo, ylätukieskimo

10.12. Eskimot 2

Pyyhkäisevä ylätuki, pyyhkäisyeskimo

17.12. Eskimot 3

Eskimoiden videointi
Eskimo oikeassa kaatumistilanteessa

Ohjelma voi muuttua, tarkista netistä:
www.helsinginmelojat.fi ->
Jäsenkoulutus

Eskimopyörähdys avustettuna.

Syyskauden koulutus

Hemellä on talvikaudella uimahallivuoro Lauttasaaren uimahallissa. Hallissa on hyvä mahdollisuus treenata mm. melontatekniikkaa ja pelastusmenetelmiä.

Uimahalli sijaitsee Lauttasaaren yhteiskoululla osoitteessa Isoakaari 19, 00200 Helsinki. Uimahallilla on n. 25 metrin allas ja normaalit miesten ja naisten pukuhuone-, suihku- ja saunatilat. Saunat ovat aina lämpimänä vuorojen aikana. Uimahallivuoro on sunnuntaisin 15.10. – 17.12.2006 kello 17 – 20. Alkamisajassa on kymmenen minuutin jousito, sisään pääsee kello 16.50. Päätymisaika on tarkka: silloin ollaan jo ulkona.

Näillä näkymin uimahalli menee remonttiin joulun jälkeen ja kevään 2007 uimahalliohjelma on auki.

Uimahallivuorot on tarkoitettu kaikille, mutta erityisesti uusille jäsenille melontatekniikan ja pelastusmenetelmien harjoitteluun. Kaikki osallistuvat myös kajakien ja

muiden varusteiden siirtämiseen halliin, kanoottien kuivaamiseen harjoittelun loppuksi ja kaluston palauttamiseen konttiin. Tarvittavat henkilökohtaiset varusteet ovat uima-asu, suosittelavia ovat myös uimalasit ja nenänipsu tai silmät ja nenän peittävä maski. Altaaseen sopii n. 12 kanoottia kerrallaan, jos harjoittelijoita on enemmän kuin kanootteja niin altaassa vuorotellaan.

Kaikki uimahallikävijät merkkavat nimensä hallilla olevaan listaan, etukäteisilmoittautumista uimahallille ei ole. Lisätietoja saa helpoiten ilmestymällä sunnuntai-iltana uimavarusteet mukana hallille, tervetuloa!

Ohjattua oppia

Syksyn uimahalliohjelma alkaa BCU Kayak-2-star tasoisesta melontatekniikan jatkokurssista, joka soveltuu hyvin alkeiskurssin käyneiden kertaukseksi ja jatkoksi. Kurssi sisältää kajakin hallintaa, tuentoja ja perusreskutuksia. Kurssi koostuu kuudesta uimahallikerrasta mutta jokainen treeni on myös itsenäinen

HeMen toimihenkilöt

kokonaisuus johon osallistuminen ei välttämättä edellytä osallistumista muihin.

Koulutukseen kuuluu aluksi lyhyt, 20 – 40 minuutin opetusosuus, jossa käydään läpi päivän teema ja demonstroidaan tekniikat. Tämän alustuksen jälkeen kokeneemmat ohjaajat auttavat halukkaita tekniikoiden kokeilemisessa ja parantamisessa.

Uimahallilla voi luonnollisesti harjoitella entiseen tapaan myös omaan tahtiinsa osallistumatta koulutukseen. Koulutusessioin aikana toivotaan kuitenkin, että etusija kajakkien ja allastilan käyttöön on koulutukseen osallistuville. Mikäli kaikki eivät mahdu altaaseen kerralla, vuorotellaan ja saunotaan välillä. Koulutusosuus päättyy yleensä viimeistään klo 18.

Avokanoottiharjoitukset järjestetään viime kauden tapaan Espoon Eskimoiden kanssa yhteisvuorona. Toinen harjoituskerta on EsEs:n vuorolla jonne siis myös HeMe:n avokanoottimelajat ovat tervetulleita.

Joulukuussa järjestetään eskimopyörähdyskurssi joka alkaa ennen uimahallivuoroa teoriaosuudella. Eskimokurssi lähtee alkeista, aikaisempaa kokemusta ei tarvita.

Kuinka hallissa toimitaan

Kontti ja kontissa oleva kalusto on Merimelojien, Helsingin melojien, Espoon eskimoiden ja Drumsö Kanotister:n yhteiskäytössä. Seuroilla on myös yhteinen intressi huolehtia uimahallin kunnosta. Tätä varten on sovittu yhteiset säännöt:

- Uimahalli on pidettävä siistinä ja ehjänä
- Vedenkiertojärjestelmän räsistusta hiekalla, puun lehdillä ja muulla roskalla on vältettävä kaikin keinoin.

■ Uimahallissa ei kävellä ulkojalkineissa. Kanootit vaihtavat ulko-ovella kantajaa.

■ Likaisia kanootteja ei saa tuoda hallille. Hiekka ja muut irtoroskat sekä savi tai vastaava on pestävä pois kanooteista ennen kuin ne tuodaan uimahallille. Tarvittaessa kanootit huuhdotaan ulkona, vesiletkun saa vedettyä ulos.

■ Kajakki nostetaan altaaseen ennen kajakkiiin menoa. Altaan reuna murenee pikkuhiljaa jos kajakin kanssa liu'utaan veteen.

■ Metallivahvisteiset melanlavat eivät ole sallittuja, ne saattavat vaurioittaa kaakeleita.

■ Kävijämäärä on merkittävä aina myös uimahallin omaan vihkoon, lapset erikseen.

Kaluston säilytyksestä

Kajakit tyhjennetään ja kuivataan huolellisesti aina ennen kantamista konttiin.

Konttiin ei jätetä märkiä aukkopeittoja tai pelastusliivejä.

Konttiin mahtuu mukavasti vain tietty määrä kajakkeja. Konttiin ei tuoda tai jätetä mitään muita kajakkeja kuin ne, jotka ovat määritelly yhteiseksi kalustoksi.

Kaikista harjoituksissa syntyneistä vaurioista ilmoitetaan oman seuran yhteyshenkilölle, joka puolestaan sopii muiden yhteyshenkilöiden kanssa vaurioiden korjaamisesta.

JÄSEN- ja TALKOOASIAI

Jäsenihteeri Marja-Terttu Posa
jasenasiat@helsinginmelajat.fi,
(09) 872 9976, 050 446 3803
Maarukankuja 6 A 17, 01480 Vantaa
Kaikki jäsenasiat, osoitteenmuutokset jne.
Talkooreksteri: Maija Airas
talkoot@helsinginmelajat.fi, 040 756 0761
Talkoopanosten ilmoitukset, avoimet tehtävät.

TALOUSRYHMÄ

Taloudenhoitaja Tuija Kuutti
talous@helsinginmelajat.fi, 561 1572 (ilt.)
Pallastunturinkuja 1 A 11, 01280 Vantaa

TIEDOTUSRYHMÄ

Pärskeen päätoimittaja Marja Niemi
parske@helsinginmelajat.fi, 040 779 7061
Sähköpostilista Pasi Tiittanen
pti@iki.fi (ylläpito, liittymiset ja eroamiset listalta)
www.helsinginmelajat.fi Pertti Lehtinen
pertti.lehtinen@iki.fi, 040 838 8653

KOULUTUSRYHMÄ

Koulutusryhmän vetäjä Ilkka Salmi
ilkka.salmi@iki.fi
Koskikurssit Tuomas Runnakko
tuomas.runnako@kokkolalainen.com045 677 5595
Avokanoottikurssit Jaakko Mäkiylä
jaakko.makikyla@meridianx.fi, 050 345 6935

RETKIRYHMÄ

retkiryhma@helsinginmelajat.fi
Retkiryhmän vetäjä Hanna Helen
hanna.helen@iki.fi, 044 36 86 148
Muut jäsenet
Mirja Hämälinen
050 5252843 mirja.hamalainen
Teemu Kokkonen
tkokko@cc.hut.fi, 050 5510 827
Jaakko Mäkiylä
jaakko.makikyla@meridianx.fi, 050 345 6935
Tiistairetkien koordinaattori Inkeri Salmenlinna
inkeri.salmenlinna@iki.fi, 050 57 57 555

VAJARYHMÄ

Vajaryhmän vetäjä Lauri Kekkonen
lauri.kekkonen@kolumbus.fi, (09) 785 572,
050 535 2002
Vajavastaava (MM) Jukka Honkala
040 507 0880
Vajavastaava (SS) Jyrki Uotila
jyrki.uotila@luontopalvelut.fi, 0400 831 404
Päivystysvastaava Taija Karjalainen
taija.karjalainen@luukku.com, 050 307 3624

KALUSTORYHMÄ

Varausvastaava Jari Latvasalo. Kajakkien, trailerin ja muiden välineiden varaukset s-postilla kajakkivaraus@helsinginmelajat.fi tai soittamalla/tekstiviestillä 0400/886453 ti ja to klo 15:30-18:00
Kalustohankinnat Anna-Leena Lind
alli@iki.fi
Kalustokirjanpito Mikko Kokkonen
mikko.kokkonen@nokia.com
Kalustonkunnostus Tapio Linkosalo
tapio.linkosalo@helsinki.fi

Palautus:
Marja-Terttu Posa
Maarukankuja 6 A 17
01480 Vantaa

2

HeMen maksut v. 2006

Jäsenmaksut

Jäsenmaksu 65 e (talkoopanoksen tehneille 40 e)
Perhejäsenmaksu 125 e (kahden talkoopanoksen tehneille 75 e)
Nuorisojäsen (alle 18 v.) 25 e (nuorisojäsenmaksu talkoopanoksen tehneille 15 e)

Liittymismaksut

Liittymismaksu uudelle jäsenelle 36 e, perheelle 2 x 36 e, nuorisojäsenelle 15 e

Talkooolennus edellyttää vähintään neljän tunnin työpanosta seuran hyväksi.

Jäsenmaksu sisältää kaluston käyttöoikeuden. Jäsenmaksun maksanut jäsen saa käyttää seuran kajakkeja ja varusteita (mela, kelluntaliivit, aukkopeite) korkeintaan kaksi yöpymistä sisältäville vajalta vajalle melottaville omilla retkillä ja seuran yhteisillä retkillä.

Muut maksut

Avainpantti 10 e, kanoottipaikka yksikkö 25 e, kanoottipaikka kaksikot ja avokanootit 40 e
Varusteakaappi 5 e
Vierasmaksu (1vieras kerrallaan) 10 e/päivä/aukko

Maksut kajakkien ja tarvikkeiden lainaamisesta omille retkille

(varaukset varausvastaavalta):

Retkipäivämaksu kajakista 2 e/aukko/päivä, kajakkikaaret 1 e/päivä
Teltaa tai trangia 2 e/päivä
Kanoottitraileri 20 e lähtömaksu + seuran jäseniltä 8 e/päivä ja ulkopuolisilta 20 e/päivä

Myytävät tavarat

Porkkala-Pellinki vedenkestävä vesiretkeilykartta (1:50 000) 2003 painos, 20 e,
Meriretkeilyn perustieto 3 e, siniset hihamerkit 3 e, kurssiohjaajien kirja 12 e,
(seuran kurssiohjaajat saavat sen osallistuessaan koulutuspäivään)
Laminointikone päivystyksen aikana käytössä, laminointikalvot (A4) 1 e ja (A3) 2 e
HUOM: Ostetuista tuotteista/palveluista esitetään kuitti tiistaipäivystäjälle, SS klo 17-18 (kesäaikaan).

HeMen tilinumero OP Oulunkylä 572146-113731

Merkitse jäsennumerosi viitteeksi kun maksat jäsenmaksun. Numero on Pärskéen osoiteterrassa.
Kun maksat jotain muuta, älä käytä viitettä, vaan ilmoita maksaessa nimesi ja maksun aihe.